

en de verplaatsing van rassen, vervolgens schetst hij de historie der rassen in Egypte, een land, uit geschiedkundig oogpunt het best bekend, en daarna geeft hij een overzicht van die wisselingen en verplaatsingen, welk het nauwkeurigst zijn aangeteekend, n.l. die in Europa in het tijdperk tusschen Augustus en Karel den Groote; in een aanhangsel wordt nagegaan aan welke eischen graphische voorstellingen, welke bij anthropologisch onderzoek worden verkregen, moeten voldoen en worden enkele curven, welke betrekking hebben op de bevolking van Egypte, aan eene analyse onderworpen.

Evenals het dier, dat op groote schaal zich verplaatste, heeft ook de mensch, zegt Petrie, jachtmakend op het dier, voedsel zoekend voor zijne kudden, gedreven door hebzucht, eerezucht of andere factoren, in den loop der tijden zich op groote schaal verplaatst. Bij zulk een verplaatsing kan onbewoond land worden bezet, de aanwezige bevolking grootendeels worden verdreven of vermoord of wel zij kan gepaard gaan met min of meer intensieve vermenging. De gevolgen van die vermenging hangen dan af van verschillende factoren en wel van de plasticiteit der rassen, den invloed van het milieu (o. a. van het klimaat), de intensiteit der vermenging en den tijd. De groote volksverhuizingen schijnen, zegt Petrie, doorgaans reeds enkele eeuwen te voren voorloopers te hebben gehad; energieke mannen, die derwaarts trokken en somwijlen opklommen tot invloedrijke betrekkingen; b. v. meer dan 2 eeuwen, voordat de Arabieren Egypte veroverden, bestond daar reeds eene Syrische invloed en was er eene Saraceensche ruitèrij. (Tegenwoordig worden de voorloopers reeds binnen enkele tientallen van jaren of zelfs binnen enkele jaren door de veroveraars gevolgd; Engelschen in Transvaal, Franschen in Marokko. Ref.)

Bij de bespreking van de historie der rassen in Egypte neemt Petrie op grond van het feit, dat in de oudst bekende graven vrouwelijke personen met steatopygie en sterke ontwikkeling van het haar over geheel het lichaam zijn gevonden aan, dat de palaeolithische bewoners van Egypte het korannatype vertoonden. De bijvoeging evenwel, dat bedoelde personen, allen van het vrouwelijk geslacht, blijkbaar in den toestand van slavernij hebben verkeerdt, ontnemt, naar Ref. meent, aan de zoo juist weergegeven opvatting vrij veel